

Zitting 1971 – 11 440 (R 810)

Eerste en derde Akte van wijziging van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie, op 6 resp. 9 juli 1964 te Genève tot stand gekomen

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Nr. 1

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 10 september 1971.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer of door de Gevolmachtigd Minister van Suriname onderscheidenlijk de Nederlandse Antillen te kennen worden gegeven uiterlijk op 12 oktober 1971.

's-Gravenhage, 30 augustus 1971.

Ter voldoening aan het bepaalde in het tweede lid van artikel 60 en onder verwijzing naar het derde lid van artikel 61 van de Grondwet, alsook naar het eerste lid van artikel 24 van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer U Hoogedelgestrengte hierbij de Engelse en de Franse tekst en de vertaling in het Nederlands over te leggen van de op 6 resp. 9 juli te Genève tot stand gekomen eerste en derde Akte van wijziging van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie (*Trb.* 1965, 41).

Een toelichtende nota bij deze overeenkomst gelieve u hiernevens aan te treffen.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft zullen deze overeenkomsten voor het gehele Koninkrijk gelden.

Aan de Gouverneurs van Suriname en de Nederlandse Antillen is verzocht hogergenoemde stukken op 10 september 1971 over te leggen aan de Staten van Suriname, onderscheidenlijk van de Nederlandse Antillen.

De Gevolmachtigde Ministers van Suriname en van de Nederlandse Antillen zijn van deze overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

BIESHEUVEL.

Toelichtende nota

Tijdens de achtenveertigste zitting van de Internationale Arbeidsconferentie werd op 6 en 9 juli 1964 een drietal Akten van wijziging van het I.A.O.-Statuut aangenomen. Deze wijzigingen behoeven, alvorens zij voor het Koninkrijk kunnen worden bekrachtigd, de goedkeuring der Staten-Generaal.

De eerste Akte (Akte nr. 1 – *Trb.* 1965, 41, blz. 2 e.v.), die op 6 juli 1964 werd aangenomen, voorziet in schrapping van artikel 35 van het Statuut van de I.A.O. onder gelijktijdige toevoeging van een negende lid aan artikel 19. Artikel 35 bepaalt onder meer het volgende:

„De Leden verbinden zich de verdragen, welke zij overeenkomstig de bepalingen van dit Statuut bekrachtigd hebben, toe te passen ten aanzien van de buiten het moederland gelegen gebieden, waarvoor zij de buitenlandse betrekkingen behartigen, met inbegrip van alle trustgebieden, waarvoor zij het beherend gezag zijn” (*Stb.* I (1948), I, 283, blz. 83 e.v.).

Na het van kracht worden van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden in december 1954, is namens de Koninkrijksregering in juli 1956 een verklaring afgelegd aan de Directeur-Generaal van de I.A.O., waarin wordt gesteld dat in artikel 35 wordt uitgegaan van een ongelijkwaardigheid in status tussen de gebieden, die buiten het „moederland” liggen (non-metropolitan territories) en die landen, die voor deze

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

gebieden de buitenlandse betrekkingen behartigen. Toepassing van artikel 35 op Suriname en op de Nederlandse Antillen zou daarom een miskenning betekenen van de in het Koninkrijksstatuut neergelegde gedachte van gelijkwaardigheid van de delen van het Koninkrijk. Aangezien voortgezette toepassing van artikel 35 uit praktische overwegingen evenwel wenselijk werd geacht, werd – in afwachting van een wijziging van het Statuut op dit punt – verklaard dat artikel 35 toepassing zou blijven vinden met dien verstande, dat dit op generlei wijze zou kunnen worden uitgelegd een ongelijkheid in status tussen de drie Rijksdelen te impliceren. De tekst van de brieven is afgedrukt in rubriek J van *Trb.* 1971, 117. Zes jaar nadien, tijdens de zesenvertigste zitting van de Internationale Arbeidsconferentie werd op 28 juni 1962 een resolutie (zie bijlage bij deze toelichtende nota) aangenomen, waarin de Raad van Beheer van de I.A.O. werd verzocht een herziening van artikel 35 in studie te nemen en voor te bereiden voor de agenda van één der volgende Conferenties. Aanleiding tot dit verzoek vormde o.m. de op 14 december 1960 door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties aangenomen verklaring inzake het verlenen van onafhankelijkheid aan koloniale landen en volkeren (B.Z.-uitgave nr. 67, blz. 237–238, Resolutie 1514 (XV)).

Hoewel de resultaten van de toepassing van meergenoemd artikel 35 bevredigend genoemd kunnen worden gezien het grote aantal toepasselijkheidsverklaringen dat uit hoofde ervan heeft plaatsgevonden, zijn de omstandigheden waaronder het artikel tot stand kwam en waarin het diende te functioneren thans volkomen gewijzigd. Een groot aantal gebieden, als bedoeld in dat artikel, is inmiddels immers onafhankelijk geworden en is thans zelf lid van de I.A.O. Daardoor kan aan het artikel in zijn huidige redactie niet langer het belang worden gehecht, dat het eens bezat.

Nederland heeft getracht de amendering van artikel 35 in die zin te doen geschieden, dat meer overeenstemming tot stand gebracht zou worden tussen het I.A.O.-Statuut en de bijzondere status van de delen van het Koninkrijk, onder voorwaarde echter dat zulks een unanieme aanvaarding van een gewijzigd artikel 35 niet in de weg zou staan. Tijdens het overleg, dat aan de vaststelling van het nieuwe artikel voorafging bleek evenwel dat zulks niet haalbaar was. Met instemming van de Regeringen van Suriname en van de Nederlandse Antillen is daarna van de Nederlandse wens afgezien.

Daarnaast is, onder meer door Nederland, gesteld dat een formele regeling van de aanvaarding en de toepassing van arbeidsverdragen c.q. aanbevelingen met betrekking tot gebieden voor welke internationale betrekkingen Leden van de I.A.O. verantwoordelijk zijn, in beginsel niet thuis hoorde in artikel 35. De aangewezen plaats voor een dergelijke regeling is naar het oordeel van de Regering artikel 19, het algemene artikel inzake het aannemen en bekrachtigen van arbeidsverdragen en aanbevelingen. Een voorstel tot opnemning van de bepaling in artikel 19 werd door de Conferentie aanvaard.

De aanvulling van artikel 19 met een paragraaf 9, welke daarop tot stand is gebracht, laat de strekking van het thans nog van kracht zijnde artikel 35 onverlet. Een maximale toepassing van I.A.O.-normen ten gunste van een zo groot mogelijk aantal

werknemers is mogelijk gebleven. De in het nieuwe lid 9 van artikel 19 opgenomen punten stemmen dan ook in grote mate overeen met die van artikel 35. Verdwenen is thans echter iedere verwijzing naar „buiten het moederland gelegen gebieden”.

Nieuw is de regeling onder *f* van lid 9 van artikel 19, waar wordt gesteld, dat de bepalingen van dit artikellid zullen ophouden van toepassing te zijn op de volkeren van de desbetreffende gebieden zodra deze onafhankelijk worden.

De tweede en derde Akte van wijziging met het Statuut van de I.A.O. (Akte nr. 2 en 3, *Trb.* 1965, 41, blz. 8 e.v.), die op 9 juli 1964 werden aangenomen, hebben tot doel de mogelijkheid te scheppen in de in deze Akten omschreven getallen leden van de I.A.O. (1) te schorsen van deelneming aan de werkzaamheden van de Internationale Arbeidsconferentie; (2) te royeren als Lid of te schorsen in de uitoefening van de rechten en voorrechten, verbonden aan het lidmaatschap van de I.A.O.

De Regering kan niet instemmen met de in de tweede Akte neergelegde wijziging, aangezien deze niet strookt met haar opvatting, dat een gespecialiseerde organisatie, i.c. de I.A.O. niet tot een eventuele actie als in het amendement wordt beoogd behoort over te gaan, dan nadat de Verenigde Naties als politieke organisatie een overeenkomstig besluit hebben genomen.

In tegenstelling tot Akte nr. 2 bestaat volgens de in de derde Akte neergelegde regeling de mogelijkheid van royement en schorsing eerst nadat een overeenkomstige beslissing in het kader van de Verenigde Naties is opgenomen. Tegen laatstgenoemde wijziging van het Statuut bestaan derhalve geen bezwaren.

De eerste Akte is tot nu toe bekrachtigd of aanvaard door 53 Staten, waaronder Zweden, Noorwegen, Denemarken, het Verenigd Koninkrijk, België, Italië, Ierland en Spanje. De derde Akte is tot op heden bekrachtigd of aanvaard door 47 Staten, waaronder de bovengenoemde. Bij de tweede Akte, die niet ter goedkeuring wordt overgelegd, zijn nog slechts 38 landen partij, waarbij geen van de boven met name vermelde.

De onderhavige wijzigingen van het Statuut van de I.A.O. zijn nog niet in werking getreden, daar zij nog niet, overeenkomstig artikel 36 van dit Statuut, door tweederden van de Lid-Staten, waaronder 5 van de 10 meest geïndustrialiseerde landen, zijn bekrachtigd of aanvaard.

De ondergetekenden achten het gewenst dat door middel van bekrachtiging van de eerste en derde Akte van wijziging door het Koninkrijk een bijdrage wordt geleverd tot bespoediging van hun inwerkingtreding.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft zullen de eerste en de derde Akte van wijziging voor het gehele Koninkrijk gelden.

De Minister van Sociale Zaken,

BOERSMA.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

N. SCHMELZER.

BIJLAGE

**Resolution concerning the Activities of the
International Labour Organisation to Contribute to the
Eradication of the Adverse Consequences of Colonialism in
the Fields of the Conditions of Work and Standards
of Living of the Workers¹⁾**

The General Conference of the International Labour Organisation,

Mindful of the International Labour Organisation's responsibility as an international specialised agency whose function it is to strive after social justice and the abolition of any form of discrimination in the field of the conditions of work and the rights of the workers,

Recognising that the provisions of the Constitution of the International Labour Organisation and the Declaration of Philadelphia concerning the aims and purposes of the International Labour Organisation are fully applicable to all peoples everywhere,

Prompted by the declaration of the Fifteenth Session of the United Nations General Assembly on the granting of independence to colonial countries and peoples,

Firmly resolved to secure greater well being, better conditions of work and more extensive rights for the workers throughout the world,

Expressing its profound satisfaction at the attainment of political independence by most of the African peoples during 1960 – a year which will go down in history as the year of Africa,

Noting that the First African Regional Conference marked a major stage in the evolution of the International Labour Organisation towards universality, since for the first time African countries, assembled together in full enjoyment of the conditions of state sovereignty, added by their fruitful efforts a new and memorable chapter to the history of the International Labour Organisation,

Recognising at the same time that, in spite of the considerable progress made in recent years towards the end of colonial rule, there are still countries subject to foreign rule and colonial domination which continue to be subject to colonial oppression and social injustice, a fact which is an affront to the conscience of the human race,

Considering that colonialism takes many forms including the forceful domination by some nations of sovereign and independent nations whether by incorporation within national boundaries without the free consent of the peoples concerned, military occupation, economic domination or other means, thereby creating conditions detrimental to the status and rights of the workers in such countries,

Recognising likewise that the adverse consequences of colonialism in the fields of the conditions of work, standards of living, status and rights of the workers are very serious even in countries which have severed their colonial bonds and have begun to tread the path of independent development,

Recognising that the International Labour Organisation in present circumstances should devote the greatest attention to the problem of assistance aimed at eradicating the adverse consequences of colonialism in the fields of the conditions of work, standards of living, status and rights of the workers,

Noting also that many International Labour Organisation Conventions ratified by the metropolitan countries are not applied or are applied only with reservations in the non-self-governing territories for which those countries are responsible;

1. Welcomes the Declaration adopted by the Fifteenth Session of the United Nations General Assembly on the granting of independence to colonial countries and peoples which proclaimed the necessity of bringing to a speedy and unconditional end colonialism in all its forms and manifestations;

2. Declares that the International Labour Organisation must do its utmost to further the freedom and independence of colonial peoples and to eradicate the adverse consequences of colonialism in the fields of conditions of work, standards of living, status and rights of the workers;

3. Calls upon member States which have subjected other nations to colonial status by domination and control of their economy and political affairs or by incorporation within their national boundaries without the free consent of the peoples concerned, to relinquish such control in order that the workers in those countries may achieve full freedom to establish organisations of their own choosing for the attainment of improvements in their living standards and conditions of employment;

4. Takes note of the fact that the International Labour Organisation has already taken steps to help former colonial territories;

5. Invites the Governing Body of the International Labour Office to request the Director-General –

(a) to formulate such other plans of action as may be necessary to assist the countries concerned to eradicate the adverse consequences of colonial rule in the fields of the conditions of work, standards of living, status and rights of the workers;

(b) to submit such plans to an early session of the Governing Body for consideration and thereafter, if the Governing Body deems it necessary, to the General Conference of the International Labour Organisation for consideration and approval, with a view to the taking of whatever measures may be necessary to assist as speedily as possible the countries concerned in enacting progressive labour legislation, instituting agrarian reforms, training a skilled labour force for industry and agriculture and towards such other ends as may conduce to the earliest possible elimination of the adverse consequences of colonial rule in the fields of conditions of work, standards of living, status and rights of the workers;

6. Requests the Governing Body of the International Labour Office, in the light, *inter alia*, of the second report of the 1961 Conference Committee on the Application of Conventions and Recommendations and of the report of the Committee of Experts referred to therein, to consider placing on the agenda of an early session of the International Labour Conference the question of the revision of article 35 of the International Labour Organisation Constitution and to take such action as may be necessary for this purpose.

¹⁾ Adopted on 28 June 1962 by 232 votes to 0, with 24 abstentions.